

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/82/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313225448
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1313225448.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: I. O., L.. XX.X.XXXX, J. G. X, D. proti žalovanej: Ivanská cesta, s.r.o., IČO: 46 636 811, so sídlom Nevádzová 17211/6F, Bratislava o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.2.2016, č.k. 10C/223/2013-204, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemku pod O. Š. na J. A.. Č.. XX E. J., nachádzajúceho sa na parc.č. XXXXX/XX o výmere 518 m², zastavané plochy a nádvoria, k.ú. L. C., M. J. - miestna časť L. C., okres J. W., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 1, § 2 ods. 1, § 4 ods. 4 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (ďalej len „zákon č. 427/1990 Zb.“), § 3 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení účinnom do 24.11.1990 (ďalej len „zákon č. 138/1991 Zb.“), § 70 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník (ďalej len „Hospodársky zákonník“) a vecne tým, že podľa obsahu Zápisnice o dražbe č. XXXX zo dňa 1.3.1992 bola predmetom dražby O. Š., J. XX, J. s vyvolávacou cenou prevádzkovej jednotky 4 867 000 Kčs a s cenou vydraženej prevádzkovej jednotky 4 873 000 Kčs (vydražiteľom prevádzkovej jednotky bol žalobca). Uviedol, že z Karty prevádzkovej jednotky č. 0617 ako podkladu predmetu dražby zistil, že pozemok parc.č. XXXXX/XX - zastavaná plocha s cenou 777 000 Kčs je z nej vyčiarknutý, oprava s podpisom vykonaná dňa 22.1.1992, teda 2 mesiace pred samotnou dražbou, pričom žalobca pred súdom sám potvrdil, že o tejto oprave bol pred dražbou informovaný. Z uvedenej karty ďalej zistil, že vyvolávacia cena v nej bola určená na sumu 4 867 000 Kčs, ktorá bola i cenou vyvolávacou v dražbe. Konštatoval, že skutočnosť, že v Inventúrnom zozname zo dňa 5.3.1992, teda 5 dní po dražbe, sa nachádza zmienka o pozemku s č. XXXXX s maloobchodnou cenou 130 000 Kčs, na ktorý sa odvolával žalobca, bol ako dôkaz irelevantný, pretože bol spísaný až po dražbe, a teda s dražbou nesúvisel. Uviedol, že najpodstatnejším dôkazom vyvracajúcim tvrdenia žalobcu, že až do r. 2005 sa domnieval, že v dražbe vydražil aj sporný pozemok, že ho v jeho vlastníctve nikto nerušil, bolo Potvrdenie o predaji prevádzkovej jednotky zo dňa 30.3.1992, z ktorého mu musela byť zrejماً skutočnosť, ktorá je v ňom výslovne uvedená, t.j. že nehnuteľnosť vo verejnej dražbe konanej dňa 1.3.1992 je vlastníkom prevádzkovej jednotky O. Š., J. XX, J., okrem pozemku parc.č. XXXXX/29, zapísaného na B. Č.. XXXX v prospech Gastronóm, š.p., pričom toto potvrdenie žalobca

podpísal a osobne prevzal v tento deň, teda viac ako 20-timi rokmi pred podaním žaloby. Poukázal aj na predložené nájomné zmluvy, z ktorých vyplýva, že žalobca prenajímал iba vydraženú prevádzkovú jednotku a naopak, platil nájom za sporný pozemok. Konštatoval, že osoba žalobcu sa pre súd stala nedôveryhodnou, pričom dôkazné bremeno tvrdenia vo veci neunesol; naopak, žalovaná predloženými listinnými dôkazmi, rozhodnutiami, genézou užívacieho a vlastníckeho práva ako Gastronómu, š.p., tak i Západoslovenskej správy účelových zariadení ČSZTV a napokon svojim nadobudnutím vlastníckeho práva v r. 2012 na základe zákona, úspešne tvrdenia žalobcu vyvrátila. V súlade s ustálenou judikatúrou o dražbách konštatoval, že verejnou dražbou vydražovanej prevádzkovej jednotky možno nadobudnúť vlastnícke právo v takom rozsahu, ako je uvedený v predmete dražby, nachádzajúceho sa v Zápisnici o dražbe, v ktorej sporný pozemok musí byť uvedený a presne špecifikovaný. Vzhľadom k tomu, že pozemok v zápisnici o dražbe uvedený nie je, nemohol ho žalobca nadobudnúť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a v spore úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si ich náhradu nežiadala.

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťami a dôkazmi predloženými v spore a nesprávne rozhodol. Namietal, že prvoinštančný súd nezohľadnil skutočnosť, že právo hospodárenia k prevádzkovej jednotke mal Gastronóm, š.p. a ku dňu dražby Západoslovenská správa účelových zariadení ČSZTV už právne neexistovala a existoval jej právny nástupca, čo nebolo zapísané na liste vlastníctva. Uviedol, že žaloba by nemusela byť podaná, keby pracovne činní zástupcovia štátnych orgánov v r. 1992 pre prípravu podkladov pre dražbu, neurobili chyby v tom, že neuviedli všetky údaje získaného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobcom. Poukázal na to, že štátni zamestnanci po vykonaní dražby nepodali návrh na správu katastra na vklad vlastníckeho práva žalobcu k pozemku a stavbe, čím si zásadne nespĺnili uložené povinnosti, pričom súd prvej inštancie tieto skutočnosti obišiel, neskúmal ich a nič o nich neuviedol vo svojom rozhodnutí. Vyjadril názor, že ak nie je preukázané, či predmetom dražby okrem prevádzkovej jednotky (stavby) je aj pozemok, je potrebné sa prikloniť k záveru, že predmetom dražby je aj pozemok. Upozornil, že zákon č. 427/1990 Zb. ani nedával možnosť predať prevádzkovú jednotku bez pozemku. Uviedol, že v Karte prevádzkovej jednotky pod položkou č. XX je bielou farbou retušované a prepísané meno vlastníka pozemku, resp. organizácie, ktorá má právo hospodáriť ako aj jeho adresa, pričom sa nejedná o úradnú opravu, ale o prepísanie údajov. Vyjadril presvedčenie, že uvedené údaje boli pozmeňované až po vydražení a zaplatení vydraženého majetku, čo potvrdzuje aj položka č. XXX, kde nie je uvedený dátum a položka č. XXX bez dátumu odoslania potvrdenia o predaji prevádzkovej jednotky. Namietal, že súd prvej inštancie na jednej strane sa o predmetné písomné dokumenty opiera a považuje údaje v nich za preukázané, na druhej strane spochybňuje, že inventúrny zoznam nie je rozhodujúcim dokumentom pre nadobudnutie vlastníckeho práva, ale tým je Karta prevádzkovej jednotky, ktorá mu nikdy nebola odovzdaná. Poukázal na to, že prvoinštančný súd nezohľadnil skutočnosť, že v dobe konania dražby bol vlastníkom prevádzkovej jednotky vrátane pozemku Magistrát hlavného mesta SR Bratislavy a Gastronóm, š.p. mohol prevziať a zapísať do vlastníctva tento štátny majetok len na základe zákona č. 138/1991 Zb. vtedy, keby sa nepredal v prvom alebo druhom kole verejnej dražby, čo v tomto prípade nenastalo. Konštatoval, že v prílohe listu vlastníctva č. XXXX je Geometrickým plánom č. 243-237-210-87 zo dňa 9.2.1989 potvrdené, že k G..Č.. XXXXX/XX má právo hospodárenia s týmto majetkom Reštaurácie, š.p. a toto právo po rozčlenení tejto organizácie prešlo na Gastronóm, š.p., čo vyplýva aj zo Zápisnice o dražbe. Spochybnil argumentáciu súdu prvej inštancie, v zmysle ktorej Inventúrny zoznam bol spísaný až po dražbe a teda s dražbou nesúvisí a považoval ju za účelovú a nepresvedčivú. Za urážlivé a neopodstatnené považoval konštatovanie súdu prvej inštancie o jeho osobe ako nedôveryhodnej, keď do r. 2005 považoval výsledky dražby za status quo a z toho dôvodu nekonal, pričom nájomnú zmluvu na užívanie pozemku pod stavbou uzavrel po dlhšej dobe a odolávaní nátlaku zo strany zamestnancov verejnej správy, ktorí prichádzali s viacerými variantami a ubezpečovali ho, že mu pomôžu s prevedením pozemku do jeho výlučného vlastníctva. Poukázal na to, že po zistení, že nájomná zmluva bola uzavretá pod nátlakom a so spätnou platnosťou, prestal s uhrádzaním nájomného. Vytkol súdu prvej inštancie, že mu nedoručil všetky písomné prílohy (dôkazy) spojené s vyjadrením žalovanej k žalobe, o ktorých mal vedieť a nevedel, čím porušil jeho právo oboznámiť sa so všetkými písomnosťami podanými žalovanou k žalobe. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 7.11.2016, v ktorom uviedla, že sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako správny potvrdil.

5. Žalobca v podaní doručenom prvoinštančným súdu dňa 25.4.2017 doplnil odvolanie v tom smere, že dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.9.2010, sp.zn. 3Cdo/322/2009 (R 28/2014), aplikovateľný aj na danú prejednávajúcu vec, v zmysle ktorého pre posúdenie, čo bolo predmetom verejnej dražby prevádzkovej jednotky podľa zákona č. 427/1990 Zb., je rozhodujúce to, ako bol predmet dražby určený na samotnej dražbe a čo licitátor pri začatí dražby oznámil ako predmet dražby, a nie to, čo bolo podkladom pre prípravu dražby a ako bol predmet zamýšľanej dražby označený v zozname prevádzkových jednotiek alebo vecí v karte prevádzkovej jednotky. Uviedol, že v čase dražby si museli byť všetky zúčastnené osoby vedomé, že s prechodom vlastníctva stavby na žalobcu, bude tento riadne užívať aj pozemok, na ktorom sa nachádza stavba, ako aj príľahlý pozemok. Oznámil, že žalovaná previedla svoje vlastníctvo k pozemku zámennou zmluvou na spoločnosť Ivanská cesta, s.r.o. a to napriek tomu, že si bola plne vedomá prebiehajúceho súdneho sporu s tým, že zámenná zmluva bola zaevidovaná v katastri nehnuteľností pod V-38287/16 zo dňa 28.12.2016, čím sa uvedená spoločnosť stala účastníkom konania, nakoľko nastúpila na miesto žalovanej.

6. K doplneniu odvolania sa vyjadrila žalovaná v podaní zo dňa 28.8.2019, v ktorom poukázala na znenie § 365 ods. 3 C.s.p., z toho dôvodu sa k doplneným dôvodom odvolania nevyjadrila. Vo vzťahu k zmene vlastníckeho práva k pozemku potvrdila, že došlo k zámene nehnuteľností uskutočnenej medzi Slovenskou republikou zast. Ministerstvom vnútra SR a spoločnosťou Ivanská cesta, s.s.o., na základe čoho bol povolený vklad vlastníckeho práva na uvedenú spoločnosť. Konštatovala, že v dôsledku personálnych zmien došlo k opomenutiu informovať o príprave a realizácii prevodu vlastníctva odboru právnych služieb kancelárie ministra vnútra SR, ktorý zastupuje Slovenskú republiku pred súdmi a ktorý sa o tejto skutočnosti dozvedel až listom zo dňa 6.8.2019. Na základe uvedeného poukázala na nedostatok jej vecnej pasívnej legitímácii v spore.

7. Odvolací súd na návrh žalobcu rozhodol uznesením zo dňa 29.1.2020, ktorým pripustil, aby z konania na strane žalovaného vystúpila Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR a na jej miesto vstúpila obchodná spoločnosť Ivanská cesta, s.r.o..

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

9. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.) , pričom v napadnutom rozhodnutí dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam a v rozhodnutí sa vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.) .

10. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vypořiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

11. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemku nachádzajúcemu sa na parcele č. XXXXX/XX o výmere 518 m², zastavané plochy a nádvorí, k.ú. L. C., M. J.-C. Č. L. C., M. J. W., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX. Vlastníctvo k pozemku odvíjal od vykonanej dražby prevádzkovej jednotky O.Q. Š. na J. A.. Č.. XX E. J. dňa 1.3.1992, v rámci ktorej bol dražobný predmet popísaný v karte prevádzkovej jednotky č. XXXX. Z konania dražby bola spísaná zápisnica a bol vyhotovený inventúrny zoznam zo dňa 5.3.1992.

12. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. , viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

13. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

15. Podľa § 1 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (ďalej len „zákon č. 427/1990 Zb.“) Zákon ustanovuje podmienky, za ktorých sa vlastníctvo štátu k niektorým veciam, ku ktorým mali k 1. novembru 1990 právo hospodárenia štátne podniky, rozpočtové a príspevkové organizácie a národné výbory (ďalej len „organizácia“), prevádza na ďalej určené fyzické alebo právnické osoby.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 427/1990 Zb. predmetom prevodu vlastníctva podľa tohto zákona sú huteľné a nehnuteľné veci, ktoré ako majetková podstata prevádzkových častí organizácií pôsobiacich v oblasti služieb, obchodu a inej než poľnohospodárskej výroby tvoria alebo môžu tvoriť súbor, ktorý je ucelenou hospodárskou alebo majetkovou jednotkou (ďalej len „prevádzková jednotka“).

17. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 427/1990 Zb. ak sa nevydražujú ako súčasť prevádzkovej jednotky stavba alebo pozemok, kde je prevádzková jednotka umiestnená, treba v zozname takisto uviesť ich presné označenie, osobu, ktorá je ich vlastníkom, alebo organizáciu, ktorá k nim má právo hospodárenia.

18. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak v závere svojho rozhodnutia vyslovil, že nadobudnúť vlastníctvo verejnou dražbou možno len v takom rozsahu, aký je uvedený v predmete dražby, nachádzajúcom sa v zápisnici o dražbe, v ktorej sporný pozemok musel byť uvedený a presne špecifikovaný, čo v danom prípade absentovalo. Podstatnou skutočnosťou pre vyvodenie záveru o nadobudnutí vlastníckeho práva žalobcu k predmetnému pozemku, bolo totiž uvedenie predmetu dražby v zápisnici o dražbe. Ak sporný pozemok nebol uvedený v zápisnici o dražbe, žalobca nemohol k nemu nadobudnúť vlastnícke právo, bez ohľadu na obsah inventúrneho zoznamu či karty prevádzkovej jednotky. Všetky námietky odvolateľa smerujúce k nesprávnemu uvedeniu skutočného vlastníka pozemku, resp. organizácie s právom hospodárenia s pozemkom, sú tak pre rozhodnutie vo veci nepodstatné, keďže predmetom dražby nebol sporný pozemok.

19. Vo vzťahu k namietanému nedoručeniu listinných dôkazov odvolací súd konštatuje, že v zmysle zápisnice z pojednávania zo dňa 12.2.2016 (ako i na základe zvukovej nahrávky z uvedeného pojednávania) vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením (prečítaním) listinných dôkazov predložených žalovaným, čím vykonal dokazovanie v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p. týkajúcimi sa vykonávania dokazovania.

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a ich plnú náhradu priznal úspešnej žalovanej voči žalobcovi, s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).